

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยทางด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดลำปาง ปีการศึกษา 2545 จำนวน 3 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ชนิด คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 22 ข้อ และ แบบสอบถามเกี่ยวกับครอบครัวตามความคิดเห็นของนักเรียนในด้านต่าง ๆ จำนวน 60 ข้อ

นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -3.94$) นักเรียนที่บิดามารดามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 4.10$) นักเรียนที่บิดามารดามีความคาดหวังด้านการศึกษาระดับต่ำและปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดามีความคาดหวังด้านการศึกษาระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 5.54$) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกฝนระเบียบวินัยในตนเองในระดับมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกฝนระเบียบวินัยในตนเองในระดับปานกลางและระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 4.39$)

เพศ ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา และการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกฝนระเบียบวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .387, -.287, .277$) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .245, .217$)

เพศ ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา และการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกฝนระเบียบวินัยในตนเอง สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 26 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($R^2 = .26, F = 6.60$)